

Noskaņas radīšana

- Lūdzu bērnus atcerēties un padomāt par notikumiem, kas radījuši sāpes, palikuši atmiņā ar negatīvu pieskaņu un traucē ikdienas saskarsmē ar cilvēkiem
- No iepriekš sagatavotas kastītes aicinu bērnus paņemt tik daudz kastaņus, cik pāridarījumus viņi atcerējās.
- Izlasu dažus izteikumus par tēmu piedošana:
 1. Ja cilvēks tev izdarīja pāri, neatbildi viņam ar to pašu, izdari kaut ko labu. Tu esi cits cilvēks. Tu esi labāks.
 2. Aizvainojums izmaksā dārgi un nesniedz tev nekādu labumu. Piedošana nemaksā neko, bet dāvā brīvību. *(R.Martsons)*
 3. Piedot saviem draugiem ir grūtāk, nekā saviem ienaidniekiem. *(Fridrihs Nīče)*
- Palūdzu bērniem uz brīdi aizvērt acis un padomāt, kurus no pāridarījumiem viņi ir gatavi piedot. Tie, kuri to ir spējīgi – kastaņus noliek atpakaļ kastītē.

Pārdomas un sarunas

Ierosinu bērniem apdomāties un sniegt atbildes uz sekojošiem jautājumiem(brīvprātīgi):

- Kādas ir sajūtas, kad tiek piedots Jums(lai gan esat vainīgs)?
- Vai kādreiz esat turējuši jaunu prātu uz kādu, bet pēc tam to nožēlojuši?
- Vai ir iespējams piedot visu?
- Kādā vecumā cilvēki ir spējīgi piedot ātrāk? Kāpēc?

Laiks stāstam

Es piedodu Tev ...

Dzīvoja reiz cilvēks, kurš nekad neaizmirsā pārestības. Katru pārestību viņš atzīmēja ar akmentiņu, kuru ielika savā maisā. Tā viņš staigāja pa dzīvi, nevis priecājoties un darot labus

darbus, bet sāpīgi uztverot katru darbību, kura vērsta uz viņa pusi. Un nepārtraukti vācot akmentiņus savā maisā, kurš kļuva arvien smagāks.

Reiz viņam vajadzēja tikt pāri lielum kalnam. Viņš kāpa. līda rāpus, lai tikai tiktu kalnā, bet smagais maiss tērēja visus viņa spēkus. Tomēr to pamest viņš nedomāja, jo tās bija viņa vienīgās atmiņas. Sasniedzis kalna virsotni, viņš bija tuvu nāvei. Guļot zemē, viņš vēl gribēja atsveicināties no vienīgajiem savas dzīves dārgumiem – saviem akmentiņiem. Pa vienam metot prom akmentiņus, viņš atcerējās katru pārestību, kuras dēļ viņš bija šo akmentiņu pacēlis un visu mūžu nēsājis sev līdz. Beidzot viņš piedeva katram pāridarītājam. Maisam, kļūstot tukšākam, viņš sajutās arvien labāk un vieglāk. Beigās viņš piecēlās kājās un varēja doties tālāk, jo smagais maiss ar smagajām atmiņām vairs nespieda viņa plecus un sirdi. Viņš bija brīvs.

Laiks pārdomām

Aicinu bērnus pārdomāt, vai tie pāridarījumi, kurus viņi “neielika” kastītē, ir tik lieli, ka nevar piedot.

Laiks radošai izpausmei

Aicinu bērnus iztēloties, ka aizvainojums ir milzīgs akmens, kurš neļauj būt patiesi laimīgam. Tālāk aicinu veidot zīmējumu, kurš attēlotu to, kas šo milzīgo akmeni sašķeltu vai noveltu no ceļa.

Pēc darba pabeigšanas aicinu pa vienam izvietot savus zīmējumus stendā, iepriekš paskaidrojot, kā viņi attēlojuši piedošanas spēku un kāpēc.

Pēc visu darbu apskates, aicinu bērnus piestiprināt līmlapiņu pie tiem zīmējumiem, kuru domain viņi piekrīt.

Mājas darbs

Aicinu bērnus 3 – 5 teikumos uzrakstīt savas pārdomas par kādu no šādām situācijām:

- Kā rīkosies, ja redzi nelaimē iekļuvušu cilvēku, kurš Tev ir nodarījis pāri?
- Vai ir bijis gsdījums, kad pēc piedošanas esi ieguvis draugu?
- Kas notiktu ģimenē, ja viens otram nespētu piedot?